ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Συνέντευξη στους **Κ.Γούση, Γ.Μιχαηλίδη**

Συναντήσαμε τον **Σεργκέι Κιριτσούκ,** στέλεχος της ουκρανικής αριστερής οργάνωσης **Μπορότμπα** (**«Αγώνας»**), στο περιθώριο της πολύ επιτυχημένης ομιλίας του στο Πολυτεχνείο την Παρασκευή 12 Σεπτέμβρη. Ο Σεργκέι Κιριτσούκ επισκέφτηκε τη χώρα μας προσκεκλημένος της **Καμπάνιας Αλληλεγγύης στον Αντιφασιστικό Αγώνα στην Ουκρανία.**

Πρόκειται για έναν νέο αγωνιστή, μεγαλωμένο στο Κίεβο, που ζει σήμερα εξόριστος στο Βερολίνο, όταν αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Ουκρανία, όπως πολλοί αριστεροί αγωνιστές, μετά το φασιστικό πραξικόπημα του Μαϊντάν. Ο ίδιος δίνει τη μάχη της ενημέρωσης και της αντιπληροφόρησης στην Ευρώπη, ενώ όσα μέλη της οργάνωσης έχουν μείνει στην Ουκρανία συμμετέχουν στον ηρωικό αντιφασιστικό αγώνα του Ντονμπάς και στη δυτική πλευρά προσπαθούν να συμβάλουν σε αντικυβερνητικές – αντιπολεμικές κινήσεις

κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες διωγμού, καταστολής και φασιστικών επιθέσεων. Στόχος να αφυπνίσουν τον ουκρανικό λαό για μια ταξική, αντιεθνικιστική εξέγερση που θα σταματήσει τον αλληλοσπαραγμό και θα στρέψει τα βέλη του φτωχού ουκρανικού λαού εναντίον των πραγματικών υπαίτιων της κρίσης, των ντόπιων ολιγαρχών και των ξένων ιμπεριαλιστών.

Η οργάνωση Μπορότμπα υποστήριξε από την αρχή ότι το κίνημα Μαϊντάν κινείται σε ακροδεξιά – φασιστική κατεύθυνση, γεγονός για το οποίο λοιδορήθηκε ως φιλορωσική. Οι εξελίξεις όμως τη δικαίωσαν.

Ο Σεργκέι Κιριτσούκ, μιλώντας στο Πριν, επιλέγει να ξεκινήσει με ένα **σχόλιο περί Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ελλάδας:**

> «Προτού ξεσπάσει η τρέχουσα κρίση στα δελτία ειδήσεων της Ουκρανίας έπαιζαν διάφορες εικόνες από την Ελλάδα. Στόχευαν αφενός να αναπαράγουν την προπαγάνδα για τους τεμπέληδες του Νότου κι αφετέρου να δείξουν ότι στην "υπέροχη ΕΕ" ακόμη και οι τεμπέληδες καλοπερνούν. Γι' αυτό έδειχναν ουρές έξω από ταμεία ανεργίας σε συνδυασμό με γεμάτες καλοκαιρινές παραλίες. Ήταν τόσο συντριπτική η φιλοΕΕ προπαγάνδα το διάστημα προτού ξεσπάσει η τωρινή κρίση ώστε όσοι προσπαθούσαμε να εκφράσουμε ένα λόγο ενάντια στην ΕΕ εκπροσωπώντας τα εργατικά συμφέροντα υφιστάμεθα το χλευασμό των μίντια που μας χαρακτήριζαν οπισθοδρομικούς και αστείους. Φυσικά κανείς δεν είπε στον ουκρανικό λαό τις πραγματικές διαστάσεις της κρίσης στην Ελλάδα ή τις περιπτώσεις της Εσθονίας, της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας που παρέμειναν φτωχές και ρημαγμένες παρά την είσοδό τους στην ΕΕ».

Ποιος ήταν ο χαρακτήρας της αποκαλούμενης επανάστασης του Μαϊντάν;
– Πρόκειται για ένα κίνημα εξαρχής αντιδραστικό, με έντονα αντικομμουνιστικά χαρακτηριστικά. Η βάση του κοινωνικά ήταν κυρίως μικροαστικά στρώματα της πρωτεύουσας και της επαρχίας, ενώ πολιτικά πολύ γρήγορα κυριάρχησαν οι νεοφιλελεύθερες και ακροδεξιές-φασιστικές δυνάμεις πίσω από τις οποίες βρισκόταν η ντόπια ολιγαρχία που επιθυμούσε διακαώς τη συμφωνία οικονομικής σύνδεσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ένταξη της Ουκρανίας στο δυτικό μπλοκ. Δεν είναι τυχαίο ότι οι διαδηλωτές του Μαϊντάν «αδελφοποιήθηκαν» με τους αντιτσαβικούς διαδηλωτές στη Βενεζουέλα που βρίσκονταν στους δρόμους την ίδια περίοδο. Φυσικά στο Μαϊντάν υπήρχαν

και πολλοί απλοί άνθρωποι που όντως πίστευαν ότι μάχονταν εναντίον των ολιγαρχών. Σήμερα όμως αυτοί τους κυβερνούν, και τα μεγάλα ΜΜΕ διακηρύσσουν σ’ όλους τους τόνους ότι η αντιολιγαρχική πάλη ποτέ δεν υπήρξε σύνθημα του Μαϊντάν.

– Πού οφείλεται η επιρροή των φασιστικών ομάδων στο Μαϊντάν;
– Πρέπει να ομολογήσουμε ότι οι φασίστες ορισμένες φορές δρουν έξυπνα κι εξαπατούν, καθώς παρουσιάζονται πιο ριζοσπάστες όσον αφορά τον τρόπο που κατανοούν την κατάσταση και δρουν. Αποτέλεσαν το τμήμα των διαδηλώσεων που σήκωσε το βάρος της σύγκρουσης με τις δυνάμεις καταστολής. Βοήθησε βέβαια και ο επί χρόνια καλλιεργούμενος αντικομμουνισμός που από τη δεκαετία του 1990 κι έπειτα έχει δημιουργήσει στρεβλές συνειδήσεις στο μεγαλύτερο κομμάτι της νεολαίας.

– Υπάρχουν αριστερές οργανώσεις που υπερασπίζονται το κίνημα του Μαϊντάν;
– Υπάρχουν μικρές τροτσκιστικές και αναρχικές ομάδες που θεωρούν ότι το Μαϊντάν είναι ένα ανοιχτό κίνημα όπου ο καθένας μπορεί να συμμετάσχει με τις ιδέες του και τα εμβλήματά του. Εγώ θα τους έλεγα να μας δείξουν μια τέτοια φωτογραφία ή ένα βίντεο όπου αυτοί με τις κόκκινες σημαίες τους στέκονται χωρίς προβλήματα ανάμεσα στο πλήθος του Μαϊντάν. Τουναντίον μια μικρή αναρχική συλλογικότητα κατέβηκε στο Μαϊντάν με ένα μεγάλο πανό που απεικόνιζε τον Λένιν και τον Τρότσκι ως χασάπηδες και έγραφε «Θυμηθείτε το πνεύμα της Κροστάνδης». Προσπαθούν λοιπόν, διά του αντικομμουνισμού τους, να συμμετάσχουν σ’ αυτό το κίνημα.

– Από την άλλη πλευρά τι παρακίνησε τους ανθρώπους που εντάχτηκαν στο λεγόμενο αντιμαϊντάν κίνημα;
– Τα κίνητρα είναι πολλά και διαφορετικά. Η ΕΕ, όπως γνωρίζετε, απαιτεί συγκεκριμένα στάνταρ παραγωγής στα οποία δεν είναι προσαρμοσμένη η ουκρανική βιομηχανία των ανατολικών περιοχών (βιομηχανία υψηλής τεχνολογίας, βιομηχανία κατασκευής αεροσκαφών, ελικοπτέρων κ.λπ.) και η πρόσδεση στην ΕΕ θα φέρει μεγάλη υποβάθμιση. Αυτό το έχει αντιληφθεί η εργατική τάξη και ιδιαίτερα το μορφωμένο εργατικό δυναμικό αυτών των τομέων που είναι φιλορώσοι όχι από εθνικιστική σκοπιά αλλά από υλικό συμφέρον. Από εκεί και πέρα η ακραία αντιρωσική διάσταση του Μαϊντάν και οι νόμοι ενάντια στους ρωσόφωνους εξόργισαν ανθρώπους που νιώθουν Ρώσοι και ιεραρχούν ψηλά τους πολιτισμικούς, ιστορικούς και θρησκευτικούς δεσμούς με τη Ρωσία. Τέλος, υπάρχουν πολλοί νοσταλγοί του σοβιετικού παρελθόντος. Καθοριστικό ρόλο έπαιξε και η σφαγή στην Οδησσό. Τίποτε δεν ήταν ίδιο στην κατανόηση της πραγματικότητας μετά τη ναζιστική θηριωδία στο κτήριο των συνδικάτων. Στην αρχή οι κάτοικοι του Ντονμπάς ίσως έβλεπαν τις πολιτοφυλακές με μια κάποια καχυποψία όσο συνεχιζόταν η υποτυπώδης καθημερινότητα.

Όταν όμως άρχισαν οι βομβαρδισμοί των πόλεων, υπήρξε μεγάλη συσπείρωση όλων των αμάχων γύρω από τους ένοπλους εξεγερμένους.

- Κάποια ρεύματα της Αριστεράς τηρούν μια στάση ίσων αποστάσεων ανάμεσα στις δύο πλευρές βλέποντας τη σύγκρουση μόνον ως ενδοϊμπεριαλιστική. Για παράδειγμα, η πρόσφατη αρθρογραφία του Ριζοσπάστη, εφημερίδας του ΚΚΕ, περιορίζεται σε μια καταγγελία όλων των εμπλεκόμενων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσίας) υποτιμώντας τις λαϊκές δημοκρατίες και τη δυναμική του λαϊκού αντιφασιστικού αγώνα. Τι λέτε γι' αυτό;
– Είναι μια λάθος θέση καθώς ακόμη κι αν δεχτούμε ότι οι άνθρωποι κινητοποιούνται από τους ολιγάρχες, οι τελευταίοι δεν θα ήταν σε θέση να τους πείσουν να πεθάνουν στο όνομα των δισεκατομμυρίων τους. Κανείς δεν πηγαίνει στον πόλεμο λέγοντας «θα σκοτωθώ για την περιουσία του τάδε». Άρα πρέπει να υπάρχει κάποια ιδεολογία, κάποια δύναμη που να στρατεύει τον κόσμο. Και θα έλεγα ότι οι ιδέες που αναπτύσσονται στην Ανατολική Ουκρανία, όπως ότι πρέπει να νικήσουμε τους ολιγάρχες, ότι πρέπει να εθνικοποιήσουμε τις περιουσίες τους, τα ορυχεία και τα εργοστάσια, δεν είναι και τόσο «ιδέες της ολιγαρχίας». Την ίδια στιγμή θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι υπάρχουν δύο βασικά ρεύματα σ' αυτόν τον ξεσηκωμό στην Αν. Ουκρανία: το ένα αριστερό/κομμουνιστικό και το άλλο εθνικιστικό. Αμφότερα όμως διατηρούν μια στάση κριτικής απέναντι στη ρωσική κυβέρνηση. Η Ρωσία απ' την πλευρά της δίνει πράγματι στήριξη σ' αυτές τις δυνάμεις τηρώντας όμως ισορροπίες με βάση τα δικά της συμφέροντα. Διότι αν επικρατήσει μια αντιολιγαρχική εξέγερση στο Ντονμπάς, αυτό δεν θα ευχαριστούσε καθόλου τον Πούτιν και τους αντίστοιχους Ρώσους ολιγάρχες.

- Ποια είναι η θέση σας στο ζήτημα της Κριμαίας;
– Είναι ένα οδυνηρό ερώτημα. Η κατάληψη της Κριμαίας από τη Ρωσία είναι μια απόδειξη ότι οποιαδήποτε μεγάλη χώρα το θελήσει μπορεί να καταλάβει ένα έδαφος. Βέβαια, θα έλεγα ότι η Κριμαία δεν θα μπορούσε να υπάρξει χωρίς το προηγούμενο του Κοσόβου. Η περίπτωση του Κοσόβου κατέστρεψε εντελώς το σύστημα του διεθνούς δικαίου κι επομένως στον σύγχρονο κόσμο οι μεγάλες χώρες μπορούν να κάνουν οτιδήποτε χωρίς να δίνουν λογαριασμό.

– Οι άνθρωποι στην υπόλοιπη Ουκρανία συμπαθούν τις δυνάμεις αυτοάμυνας ή είναι εχθρικοί προς αυτές;

– Θα έλεγα ότι βλέπουν με συμπάθεια αυτές τις δυνάμεις αλλά δεν θέλουν ο πόλεμος να επεκταθεί στις περιοχές τους. Δεν θα ήθελαν να πεθάνουν σ' αυτή τη διαμάχη. Η κατάσταση είναι πολύπλοκη. Ο πληθυσμός της Ουκρανίας μιλάει κυρίως ρωσικά, στο Κίεβο όλοι οι νέοι μιλούν ρώσικα, αλλά αν τους πεις ότι πρέπει να προστατευτούν τα δικαιώματα της ρωσικής γλώσσας είναι έτοιμοι να σε σκοτώσουν. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε ρωσόφωνους, ουκρανούς εθνικιστές, μια κατάσταση δύσκολο να τη διανοηθεί κάποιος. Στο Κίεβο ζουν επίσης 100.000 άνθρωποι που ψήφισαν το ΚΚΟ στις τελευταίες εκλογές που σημαίνει ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που είναι αντίθετοι σ' αυτή την κυβέρνηση. Τι μέλλον θα έχουν σ' αυτό το μελλοντικό ουκρανικό κράτος; Μπορούμε να φανταστούμε λίγο πολύ πώς θα είναι τα πράγματα στο Ντονιέτσκ και το Λουγκάνσκ. Αλλά τι θα γίνει με τους ανθρώπους που εναντιώνονται στην πολιτική της κυβέρνησης και μένουν στο Χάρκοβο, την Οδησσό, το

Νικολάγιεφ; Θα ζουν υπό πολύ περίεργες συνθήκες…

– Πού εκτείνεται το πεδίο δράσης της οργάνωσής σας, της Μπορότμπα;
– Πριν από το ξέσπασμα του πολέμου είχαμε μέλη και πραγματοποιούσαμε δράσεις σε όλη την ουκρανική επικράτεια ακόμα και σε πόλεις όπως το Λβοφ της Δυτικής Ουκρανίας. Μετά τα γεγονότα του Μαϊντάν όμως αρχίσαμε να δεχόμαστε επιθέσεις παντού. Η κύρια οργάνωσή μας ήταν στο Κίεβο. Μετά τη νίκη του Μαϊντάν τα γραφεία μας εκεί καταστράφηκαν ολοσχερώς. Κατόπιν επικεντρώσαμε τις δράσεις μας στο Χάρκοβο που αποτελεί μεγάλο βιομηχανικό κέντρο καθώς από την περίοδο της Σοβιετικής Ένωσης αποτελούσε την τρίτη μεγαλύτερη βιομηχανική πόλη μετά τη Μόσχα και το Λένινγκραντ. Εκεί πήραμε ενεργά μέρος σε ένα μεγάλο, αυθόρμητο κίνημα για την προστασία του μνημείου του Λένιν αφού, όπως θα γνωρίζετε, μετά τη νίκη του Μαϊντάν οι ακροδεξιές δυνάμεις ήθελαν να καταστρέψουν κάθε σοβιετικό μνημείο. Χιλιάδες επί χιλιάδων απλών ανθρώπων συμμετείχαν σ’ αυτό το κίνημα και μόνο μια μειοψηφία αυτών ήταν κομμουνιστές ή μέλη αριστερών οργανώσεων. Οι περισσότεροι άνθρωποι ένιωθαν ότι προστατεύουν ένα κομμάτι της ιστορίας τους. Σήμερα, η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη. Μέλη μας συλλαμβάνονται, βασανίζονται και κατηγορούνται για τρομοκρατία και το κράτος δίνει πλήρη κάλυψη στις επιθέσεις των νεοναζί. Ο Αντρέι Μπραζέφσκι, μέλος της οργάνωσης, δολοφονήθηκε στο κτήριο των συνδικάτων στην Οδησσό.

Πολιτική, όχι στρατιωτική η λύση στο πρόβλημα της Ουκρανίας

– Ποια είναι η σχέση σας με το κομμουνιστικό κόμμα Ουκρανίας (ΚΚΟ); Επιπλέον, υπάρχει πιθανότητα νέων μετωπικών συγκλίσεων με τμήματα οπαδών του ΚΚΟ τώρα που φαίνεται να περνά μια ιδεολογικοπολιτική κρίση;
– Εμείς επικρίναμε σκληρά το κομμουνιστικό κόμμα καθώς ήταν αυστηρά επικεντρωμένο στην κοινοβουλευτική δουλειά, ενώ τώρα αποδεικνύεται πόσο λάθος ήταν αυτό. Πού είναι σήμερα το κοινοβούλιο; Όταν ο Πέτρο Σιμονένκο, ηγέτης του ΚΚΟ, έλεγε τους τελευταίους μήνες κάτι στο κοινοβούλιο που δεν είναι αρεστό στην πλειοψηφία, απλώς τον έδερναν. Εν πάση περιπτώσει, αυτή τη στιγμή που διώκονται, που τα μέλη τους απάγονται, φυλακίζονται ή πέφτουν θύματα βίαιων επιθέσεων, εμείς στεκόμαστε στο πλάι τους και δείχνουμε την αλληλεγγύη μας. Εξάλλου τα απλά μέλη τους είναι συνήθως πολύ αξιόλογα και ειλικρινή άτομα, ενώ η ηγεσία τους είχε πλήρως ενσωματωθεί στο σύστημα εξουσίας του Γιανουκόβιτς. Υπάρχουν δυνάμεις της λεγόμενης «νέας Αριστεράς», μερικές μικρές αναρχικές και τροτσκιστικές ομάδες που έβλεπαν το ΚΚΟ με μισό μάτι καθώς το θεωρούσαν συντηρητική πολιτική δύναμη. Αυτές οι δυνάμεις όμως θεωρούν λανθασμένα ότι η απαγόρευση του ΚΚΟ αποτελεί θετική εξέλιξη αφού θα δημιουργήσει τη δυνατότητα για νέες

αριστερές δυνάμεις να έρθουν στο προσκήνιο. Είναι σαν κάποιοι πίσω στο 1933 να έλεγαν ότι η απαγόρευση του ΚΚ Γερμανίας θα άνοιγε το δρόμο για νέες, αντιεξουσιαστικές, μη σταλινικές κομμουνιστικές δυνάμεις στη Γερμανία του Χίτλερ. Φυσικά, η απαγόρευση του κομμουνιστικού κόμματος, πέραν του ότι μπορεί να πρόκειται για κακή περίπτωση κόμματος, δεν ισούται με την απαγόρευση μιας οργάνωσης αλλά με την απαγόρευση μιας ιδεολογίας, της κομμουνιστικής κοσμοθεωρίας και της εν γένει δράσης των κομμουνιστών. Εμείς κάνουμε σήμερα λόγο για ένα κοινό πολιτικό μέτωπο ενάντια στην ολιγαρχία.

-Ποια είναι η στάση του ΚΚΟ απέναντι στον αγώνα των πολιτοφυλακών;
– Η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΟ έχει δηλώσει ότι είναι εναντίον των «αποσχιστών». Γενικά, υποστηρίζουν την ενότητα της Ουκρανίας αν και κατηγορούνται από την κυβέρνηση του Κιέβου ως «αποσχιστές». Μέλη του ΚΚΟ ομως στα ανατολικά στηρίζουν τον αγώνα τωνπολιτοφυλακών.

– Πόσο εκτεταμένο είναι το αντιπολεμικό κίνημα στην Κεντρική και Δυτική Ουκρανία;
– Πρόκειται για ένα μειοψηφικό κίνημα προς το παρόν. Φυσικά υπάρχουν οι μητέρες των επιστρατευμένων στρατιωτών οι οποίες δρουν πολύ ριζοσπαστικά καθώς δεν φοβούνται τίποτα. Βεβαίως κάποιοι απ’ τους διαμαρτυρόμενους μιλούν για κακό εξοπλισμό και κακή διατροφή των στρατιωτών πράγμα που σημαίνει ότι γι’ αυτούς, αν τα παιδιά τους έχουν καλό οπλισμό και καλό φαγητό, όλα πάνε καλά. Αυτό το κίνημα όμως διευρύνεται με τη συμμετοχή όλο και περισσότερων ανθρώπων. Ο ουκρανικός στρατός είναι στρατός κληρωτών και πολλοί άνθρωποι που επιστρατεύονται δεν θέλουν να πάνε στο μέτωπο και να πάρουν μέρος στην αιματοχυσία. Επίσης, πρέπει να σημειώσουμε ότι τα στρατοδικεία για περιπτώσεις παράβασης καθήκοντος, μη εκτέλεσης εντολών και λιποταξίας έχουν ξεπεράσει τα χίλια.

– Ποια είναι η κατάσταση των ουκρανικών ενόπλων δυνάμεων;
– Υπάρχει μεγάλη ασυνεννοησία ανάμεσα στις διάφορες δυνάμεις που μάχονται για το κυβερνητικό στρατόπεδο. Υπάρχει ο εθνικός ουκρανικός στρατός που έχει πολύ χαμηλό ηθικό κι η εθνική φρουρά που είναι ουσιαστικά μια νόμιμη στρατιωτική μορφή των νεοναζιστικών ομάδων, εξοπλισμένη από το ουκρανικό κράτος. Αυτοί είναι ετοιμοπόλεμοι λόγω της ιδεολογίας τους. Επίσης, έχουμε τους ιδιωτικούς στρατούς των ολιγαρχών που αποτελούνται από εθελοντές και μισθοφόρους και συνήθως είναι πολύ καλά εξοπλισμένοι. Τέλος υπάρχουν νεοναζιστικές δυνάμεις που δρουν αυτόνομα, πέρα από κάθε έλεγχο, όπως το τάγμα Αϊντάρ που πρόσφατα καταγγέλθηκε από τη Διεθνή Αμνηστία για εγκλήματα πολέμου. Όλες αυτές οι δυνάμεις έχουν συχνά διαμάχες μεταξύ τους. Ο πρόεδρος Π.

Ποροσένκο είχε στο μυαλό του ένα στυλ δικτατορικής λαϊκίστικης κυβέρνησης χωρίς αριστερά και δεξιά, τύπου Περόν. Τώρα έχει προβλήματα με τις εξτρεμιστικές ομάδες που ξαφνικά έχουν βρεθεί με βαρύ οπλισμό στα χέρια τους. Σε κάποιες περιπτώσεις προσπαθεί να λύσει αυτό το εσωτερικό πρόβλημα διά της φυσικής εξόντωσης αυτών των ομάδων που στέλνονται στο μέτωπο.

– Η αντεπίθεση των πολιτοφυλακών που οδήγησε τον ουκρανικό στρατό σε άτακτη υποχώρηση αποτέλεσε σημαντική εξέλιξη. Πού οφείλεται όμως αυτή η επιτυχία;
– Ο κύριος λόγος της ήττας του ουκρανικού στρατού ήταν ο αντιεπαγγελματικός τρόπος οργάνωσής του. Επιχείρησαν να περικυκλώσουν τις δυνάμεις των πολιτοφυλακών και να τις αποκόψουν απ’ τη Ρωσία. Μεγάλες μονάδες του ουκρανικού στρατού βρέθηκαν οι ίδιες περικυκλωμένες. Περαιτέρω το ηθικό του στρατού είναι πολύ χαμηλό, γι’ αυτό και ο ουκρανικός στρατός δεν μπορεί να πετύχει τη νίκη. Τα παραπάνω στοιχεία μαζί με τη διαφθορά του καθεστώτος προκάλεσαν την αποδιοργάνωση στην αποκαλούμενη «αντιτρομοκρατική επιχείρηση». Στην προσπάθειά της να εξηγήσει αυτή την αλλαγή στο συσχετισμό, η κυβέρνηση της Ουκρανίας άρχισε να μιλάει για συμμετοχή των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων, το οποίο όμως δεν ισχύει. Υπάρχουν ρώσοι εθελοντές με στρατιωτική τεχνογνωσία αλλά δεν αποτελούν την κύρια δύναμη των πολιτοφυλακών. Κατά τη γνώμη μου, η επίλυση δεν μπορεί να είναι τελικά στρατιωτική, όση σημασία κι αν έχουν οι μάχες. Η λύση θα είναι πολιτική. Η στρατιωτική υπεροπλία των 60.000 του ουκρανικού στρατού ούτε οδήγησε στη νίκη ούτε και θα ήταν δυνατόν μακροπρόθεσμα να διοικηθούν οι περιοχές του Ντονμπάς διά της κατοχής. Και οι 10.000-15.000 πολιτοφύλακες όμως δεν μπορούν να νικήσουν χωρίς ένα μέτωπο ενάντια στην ολιγαρχία σε όλη την Ουκρανία.

– Ποια είναι η βασική γραμμή του Πούτιν σήμερα και τι περιμένετε για το μέλλον;
– Στη Ρωσία υπάρχει η έκφραση ότι «το Κρεμλίνο έχει πολλούς πύργους». Υπάρχουν τάσεις στο ρωσικό καθεστώς που ευνοούν την υποστήριξη των ανταρτών, άλλες που τάσσονται υπέρ του συμβιβασμού με το Κίεβο και τη Δύση. Πιστεύω πως όλες αυτές οι δυνάμεις συμμετέχουν με τον τρόπο τους σ’ αυτή την πολιτική κρίση. Ποιος θα κερδίσει; Δεν γνωρίζω. Πάντως δεν εξαρτώνται όλα από τον Πούτιν.

– Τέλος, τι θα περιμένατε από το κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύσσεται σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες;
– Πρώτο και κύριο, να απαιτήσει τον τερματισμό των πολεμικών επιχειρήσεων από την κυβέρνηση του Κιέβου και την καταδίκη των εγκλημάτων των κυβερνητικών και φασιστικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Αν. Ουκρανία. Δεν θα συζητούσα βέβαια το πόσο χρήσιμο θα ήταν να αναπτύσσατε ένα κίνημα που θα ανέτρεπε την αστική κυβέρνησή σας και θα

προωθούσε ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην Ελλάδα...

Πηγή: ΠΡΙΝ